Dosarul nr. 2-796/25
2-25138137-21-2-26092025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Partea introductivă:

30 martie 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător - Alexandru Ciorba
Grefier - Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roibu Veronica împotriva lui Cebotari Vasile, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, restituirea sumelor alocațiilor eliberate de un stat străin și substituirea beneficiarului, și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 26 septembrie 2025, avocatul Matei Veaceslav acționând în interesele reclamantei Roibu Veronica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cebotari Vasile, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor, restituirea sumelor alocațiilor eliberate de un stat străin și substituirea beneficiarului, și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-4).

În motivarea acțiunii a indicat că, în relația de concubinaj între Cebotari Vasile şi Roibu Veronica s-a născut fiica *****.

A menționat că, de mai mult timp Cebotari Vasile nu mai conviețuiește în familie cu Roibu Veronica pe când copilul minor *****în continuare locuiește împreună cu mama Roibu Veronica.

Precizează că, viața reclamantei în comun cu Cebotari Vasile a eșuat practic de la început, deoarece acesta nu locuia cu familia şi ducea un mod de viață iresponsabil, părțile de mai mult timp locuind separat unul fată de altul, iar caracterele, viziunile diferite supra mai multor aspecte de viață în cuplu au contribuit la destrămarea concubinajului.

A mai indicat că, atât până la naşterea copilului, cât şi după, Cebotari Vasile nu a contribuit la educaţia şi întreţinerea copilului acesta fiind la întreţinerea exclusivă reclamantei până în prezent.

A relevat că, Cebotari Vasile se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, respectiv acesta nu participă la creşterea, educaţia, îngrijirea şi sănătatea copilului minor şi nu a achitat nici o lună pensia alimentară.

Reclamanta se caracterizează ca o persoană responsabilă care îşi îndeplineşte cu bună credinţă obligaţia de educaţie şi întreţinerea copilului minor, dispune de toate calităţile şi condiţiile pentru garantarea unui mediu de trai decent drepturilor şi intereselor fiicei sale.

A solicitat determinarea domiciliului copilului minor *****, cu mama Roibu Veronica, încasarea din contul lui Cebotari Vasile în beneficiul lui Roibu Veronica a pensiei lunare de întreţinerea copilului minor *****mărime fixă de 2500 de lei începând cu ziua adresării în instanţa de judecată până la atingerea majoratului copilului minor, încasarea din contul lui Cebotari Vasile în beneficiul lui Roibu Veronica cheltuielilor de judecare a pricinii compuse din taxa de timbru în sumă de 200 lei, taxa de stat în sumă de 200 lei, interpelării ASP în sumă de 60 lei, cheltuielilor poştale în sumă de 18,50 lei, serviciilor de acordarea asistenţei juridice în sumă de 6000 lei.

În cadrul şedinţei de judecată din 02 decembrie 2025, reprezentantul reclamantei a înaintat instanţei de judecată o cerere de concretizare la cererea de chemare în judecată privind determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere şi cheltuielilor de judecată (f.d. 40-42).

Adăugător la pretenţiile invocate în cererea iniţială, reprezentantul reclamantei a mai solicitat ca, sumele dispuse spre încasare în baza prezentei cereri să fie dispuse indexării corespunzătoare pe durata executării hotărârii judecătoreşti, obligarea lui Cebotari Vasile restituirii sumelor alocaţiilor de stat eliberate de statul România pentru copilul minor Cebotari Sofi cu stabilirea în continuare a beneficiarului mamei Roibu Veronica.

În drept, reclamanta îşi întemeiază cererea iniţială şi cererea de concretizare în baza prevederilor art. 1-8, 60, 62-63, 73-74 din Codul familiei şi art. 5, 7, 39, 166-167 din Codul de procedură civilă, Convenţia internaţională cu privire la Drepturile Copilului Nr. 1989 din 20.11.1989.

La 23 octombrie 2025, ulterior la 04 martie 2026 reprezentantul intervenientului accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Sud-Vest, Structura Teritorială de Asistenţă Socială Cimişlia a expediat instanţei de judecată avizul-concluzie nr. 1270 din 20.10.25, privind determinarea domiciliului copilului minor ***** (f.d. 31, 70).

În ședința de judecată reclamanta Roibu Veronica fiind citată legal conform avizului de recepție (f.d. 67), nu s-a prezentat fiind reprezentată de avocatul Matei Veacelav, în baza contractului de asistență juridică, potrivit mandatului avocațial seria/nr. MA 1830924 din 26.08.2025 (f.d. 1).

Reprezentantul reclamantei – avocatul Matei Veaceslav în ședința de judecată, a susținut și reiterat argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și cea concretizată, solicitând admiterea acesteia.

În ședința de judecată, pârâtul, Cebotari Vasile, a menționat că susține poziția expusă în cererile anterior depuse privind scoaterea cererii de pe rol cu soluționării litigiului pe cale amiabilă, totodată a concretizat că, recunoaște acțiunea parțial și anume: recunoaște stabilirea domiciliului copilului minor cu reclamanta, achitarea pensiei de întreținere în sumă de 2000 de lei, în rest a solicitat respingerea acțiunii.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Structura Teritorială de Asistență Socială Cimișlia, fiind citat legal, în ședința de judecată nu s-a prezenta, prin cerere nr. 235 din 03.03.2026 depusă la 04 martie 2026 (f.d. 69), a solicitat examinarea cauzei în lipsa. Așa fiind, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu.

Partea motivată:

Audiind participanții la proces, examinând materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată acțiunea și o va admite parțial din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Norma cuprinsă în art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe-aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Prin acțiunea înaintată, reclamanta a solicitat determinarea domiciliului copilului minor dânsa, încasarea din contul lui Cebotari Vasile în beneficiul lui Roibu Veronica pensiei lunare de întreținerea copilului minor în mărime fixă de 2500 lei, compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei compuse din taxa de timbru în sumă de 200 lei, taxa de stat în sumă de 200 lei, interpelării ASP în sumă de 60 lei, cheltuielilor poștale în sumă de 18,50 lei, serviciilor de acordarea asistenței juridice în sumă de 6000 lei, ulterior prin cererea concretizată a mai solicitat, ca sumele dispuse spre încasare în baza prezentei cereri să fie dispuse indexării corespunzătoare pe durata executării hotărârii judecătorești, de asemenea obligarea pârâtului de a restitui sumele alocațiilor de stat eliberate de statul România pentru copilul minor *****și stabilirea în continuare a beneficiarului mamei Roibu Veronica.

Instanța reține că, conform materialelor cauzei se atestă că de către partea reclamantă au fost expediate în adresa pârâtului mai multe notificări în vederea soluționarea litigiului pe cale amiabilă, manifestând buna-credință și diligență în acest sens, cu toate că aceste notificări au fost recepționate de către pârât, încercările părții reclamante nu au condus la un rezultat pozitiv, litigiul nefiind soluționat pe cale extrajudiciară (f.d. 10-12, 76 verso, 77 verso).

Din materialele cauzei rezultă că reclamanta Roibu Veronica și pârâtul Cebotari Vasile sunt părinții copilului minor ***** născută la ***** fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la dosar, în care la rubrica părinți sunt indicați: tatăl — Cebotari Vasile, mama — Roibu Veronica.

Instanța de judecată reține că părțile nu mai locuiesc împreună, iar copilul minor locuiește efectiv împreună cu mama, fapt confirmat prin actele prezentate la materialele cauzei, inclusiv adeverința eliberată de autoritatea publică locală, caracteristica reclamantei, ancheta socială privind condițiile locative ale acesteia, precum și referința eliberată de instituția de educație timpurie frecventată de copil.

Totodată, din poziția exprimată de pârât în ședința de judecată rezultă că acesta a recunoscut parțial acțiunea, inclusiv în partea stabilirii domiciliului copilului minor cu mama, precum și în partea obligării sale la plata pensiei de întreținere, însă în cuantum de 2000 lei lunar, în rest solicitând respingerea celorlalte pretenții.

Așa fiind, instanța de judecată se va expune pentru fiecare pretenție în parte.

Cu privire la pretenția reclamantei privind determinarea domiciliului copilului minor

Potrivit art. 63 alin. (1) din Codul familiei, în cazul în care părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În lipsa unui asemenea acord sau în cazul apariției unui litigiu, domiciliul copilului minor se determină de către instanța judecătorească, ținându-se cont de interesul superior al copilului.

La determinarea domiciliului copilului minor, instanța urmează să țină cont de atașamentul copilului față de fiecare părinte, vârsta copilului, condițiile de trai oferite, conduita părinților, posibilitățile fiecăruia de a asigura creșterea, educația, îngrijirea, supravegherea și dezvoltarea copilului, precum și de alte circumstanțe relevante. Instanța reține că principiul interesului superior al copilului constituie criteriul primordial în soluționarea litigiilor ce privesc copiii minori.

Acest principiu rezultă atât din legislația națională, cât și din art. 3 și art. 18 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, potrivit cărora în toate acțiunile referitoare la copii, interesul superior al copilului trebuie să fie o considerație primordială, iar părinții au o responsabilitate comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

De asemenea, potrivit Legii nr. 370 din 30 noiembrie 2023 privind drepturile copilului, copilul are dreptul la creștere, îngrijire, educație și dezvoltare într-un mediu familial sigur, stabil și favorabil, iar părinții poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului.

La caz, din adeverința nr. 825 din 04 septembrie 2025, eliberată de Primăria or. Cimișlia, rezultă că minora *****locuiește împreună cu mama sa, Roibu Veronica.

Din caracteristica eliberată reclamantei rezultă că aceasta se caracterizează pozitiv, are la întreținere copii minori, nu a fost implicată în situații de conflict, iar la autoritatea publică locală nu au fost înregistrate plângeri sau obiecții privind comportamentul său.

Totodată, potrivit anchetei sociale privind condițiile locative și sociale ale reclamantei, aceasta dispune de condiții adecvate pentru traiul și îngrijirea copilului minor. Aceste constatări sunt confirmate și de avizul-concluzie al Structurii Teritoriale de Asistență Socială Cimișlia, prin care s-a apreciat ca fiind

oportună stabilirea domiciliului copilului minor*****împreună cu mama, Roibu Veronica.

Potrivit referinței (informației) eliberate de instituția de educație timpurie „***** din or. *****, minora frecventează instituția din anul *****, este îngrijită, sănătoasă, îmbrăcată corespunzător, deține rechizitele necesare și beneficiază de implicarea constantă a mamei. Instituția a confirmat că mama achită plata pentru alimentația copilului, participă la ședințe și activități, aduce și ia copilul de la grădiniță și se preocupă de starea de sănătate și dezvoltarea acestuia. În privința pârâtului, din aceeași referință rezultă că acesta nu a participat la activitățile instituției de educație timpurie, nu a adus și nu a luat copilul de la grădiniță, nu s-a interesat de viața copilului în cadrul instituției și nu s-a implicat efectiv în procesul educațional al minorei.

Instanța de judeactă reține și datele din ancheta socială privind condițiile de trai ale pârâtului, potrivit căreia acesta nu este încadrat în câmpul muncii, locuiește împreună cu tatăl său, are grijă de acesta din cauza mobilității reduse, locuința este dotată cu mobilier necesar, însă nu se încălzește, iar blocul sanitar lipsește. Deși aceste circumstanțe nu constituie prin ele însele un temei de restrângere a drepturilor părintești ale pârâtului, ele sunt relevante pentru aprecierea condițiilor concrete în care copilul minor ar urma să locuiască.

Prin urmare, examinând cumulativ probele administrate, instanța de judecată constată că mediul locativ, educațional și afectiv oferit de mamă corespunde interesului superior al copilului minor. Copilul locuiește deja cu mama, este integrat în mediul educațional și social existent, beneficiază de îngrijire constantă, iar schimbarea acestui mediu nu a fost justificată prin probe concludente. În aceste condiții, ținând cont de vârsta copilului, de continuitatea mediului său de viață, de implicarea efectivă a mamei în creșterea și educarea minorei, de avizul autorității tutelare, precum și de recunoașterea acțiunii de către pârât în această parte, instanța de judecată consideră întemeiată și o va admite pretenția privind stabilirea domiciliului copilului minor *****, împreună cu mama, Roibu Veronica.

Cu referire la pretenția privind încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor.

Potrivit art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent dacă aceștia sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, precum și indiferent dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art. 74 din Codul familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori. Modul de plată a pensiei de întreținere se determină prin contract încheiat între părinți, iar în lipsa unui asemenea contract și în cazul în care părinții nu participă la întreținerea copiilor, pensia de întreținere se încasează pe cale judecătorească. Obligația de întreținere a copilului minor are caracter legal,

personal, continuu și prioritar, fiind fundamentată pe raportul de filiație. Această obligație nu depinde de existența sau inexistența căsătoriei dintre părinți și nu poate fi înlăturată prin faptul că părintele debitor nu locuiește împreună cu copilul sau invocă lipsa unui venit oficial stabil.

Potrivit art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile în care părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu sau alte venituri neregulate ori fluctuabile, primește venituri total sau parțial în natură, nu are salariu sau alte venituri, ori în alte cazuri în care încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote din salariu sau din alte venituri este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța poate stabili cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, plătită lunar.

Conform alin. (2) al aceluiași articol, cuantumul sumei bănești fixe se determină de instanța judecătorească ținând cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

La caz, reclamanta a solicitat încasarea de la pârât a pensiei de întreținere pentru copilul minor în sumă bănească fixă de 2500 de lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată și până la atingerea majoratului copilului.

Pârâtul a recunoscut obligația de plată a pensiei de întreținere, însă doar în cuantum de 2000 de lei lunar.

Instanța de judecată reține că pârâtul nu a prezentat probe concludente privind veniturile sale oficiale, cuantumul acestora, imposibilitatea obiectivă de a achita suma solicitată sau existența unor circumstanțe excepționale care ar justifica stabilirea unei pensii de întreținere într-un cuantum inferior celui solicitat. Simpla invocare a unui cuantum mai mic nu poate fi reținută ca temei suficient pentru diminuarea obligației de întreținere, în lipsa unor probe care să confirme starea materială reală a debitorului obligației.

Pe de altă parte, instanța de judecată reține că minora are necesități firești și continue de hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, igienă, educație, tratament medical, activități educaționale și recreative, iar aceste necesități cresc odată cu vârsta copilului.

Întreținerea copilului nu se limitează la strictul necesar biologic, ci presupune asigurarea unui nivel de trai corespunzător dezvoltării sale fizice, intelectuale, morale și sociale.

La acest capitol, instanța de judecată reține că reclamanta asigură în mod efectiv îngrijirea zilnică a copilului, suportă cheltuielile curente de întreținere și educație, iar pârâtul nu a demonstrat participarea sa constantă și suficientă la acoperirea acestor cheltuieli. Or, obligația de întreținere aparține ambilor părinți, iar părintele care nu locuiește împreună cu copilul trebuie să contribuie financiar la întreținerea acestuia în mod proporțional și efectiv.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța de judecată ține cont de interesul superior al copilului, de necesitatea asigurării unui sprijin material real, de lipsa unor date certe privind veniturile regulate ale pârâtului, de neprezentarea de către acesta a probelor privind imposibilitatea achitării sumei solicitate, precum și de faptul că suma de 2500 de lei lunar nu este una excesivă sau disproporționată în raport cu necesitățile actuale ale unui copil minor.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că sunt întrunite condițiile art. 76 din Codul familiei pentru stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, iar cuantumul de 2500 de lei lunar este unul rezonabil, proporțional și corespunzător interesului superior al copilului minor.

În ceea ce privește momentul de la care urmează a fi încasată pensia de întreținere, instanța de judecată reține că reclamanta s-a adresat în instanță la 25 septembrie 2025 (data de pe plicul poștal). Drept urmare, pensia de întreținere urmează a fi încasată începând cu 25 septembrie 2025 și până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Prin cererea concretizată, reclamanta a solicitat ca sumele dispuse spre încasare să fie supuse indexării corespunzătoare pe durata executării hotărârii judecătorești. Instanța de judecată reține că executarea hotărârii judecătorești, inclusiv modalitatea de actualizare sau indexare a prestațiilor periodice stabilite prin hotărâre, ține de etapa executării silite și se realizează în condițiile prevăzute de legislația execuțională aplicabilă, de către executorul judecătoresc. Astfel, instanța de judecată concluzionează că, instituția indexării pensiei de întreținere operează direct în temeiul legii, iar mecanismul ține, în principal, de faza executării hotărârii, fără a fi necesară pronunțarea unei hotărâri în acest sens.

Cu privire la restituirea sumelor alocațiilor eliberate de statul România și substituirea beneficiarului

Prin prezenta acțiune, reclamanta a mai solicitat obligarea pârâtului la restituirea sumelor alocațiilor de stat eliberate de statul România pentru copilul minor *****și stabilirea în continuare a reclamantei în calitate de beneficiar al acestor alocații.

Examinând acest capăt de cerere, instanța de judecată reține că reclamanta nu a prezentat probe suficiente și concludente care să confirme cuantumul exact al sumelor pretins încasate de pârât, perioada pentru care acestea ar fi fost achitate, temeiul juridic al acordării lor, contul sau modalitatea concretă prin care pârâtul ar fi primit aceste sume, precum și faptul că respectivele sume au fost folosite contrar interesului copilului minor.

La acest capitol, instanța de judecată relevă că, în materie civilă, sarcina probei aparține părții care formulează pretenția. Or, pentru admiterea unei cereri de restituire a unor sume bănești, instanța trebuie să constate nu doar existența unui

drept pretins, ci și întinderea exactă a obligației, debitorul obligației, temeiul încasării sumelor și caracterul nejustificat al deținerii lor de către pârât.

La caz, reclamanta nu a demonstrat prin înscrisuri oficiale emise de autoritățile competente ale statului român că pârâtul a încasat în mod efectiv anumite alocații pentru copilul minor, ***** în ce cuantum, pentru ce perioadă și în ce condiții. De asemenea, nu au fost prezentate date certe din care să rezulte că pârâtul ar fi fost desemnat beneficiar al unor asemenea prestații și că ar exista o obligație legală sau contractuală de restituire a sumelor către reclamantă.

În privința solicitării de substituire a beneficiarului alocațiilor acordate de statul România, instanța de judecată reține că stabilirea, modificarea sau substituirea beneficiarului unor prestații sociale acordate de un stat străin ține de competența autorităților acelui stat, potrivit legislației aplicabile în statul care acordă prestația. Astfel, instanța națională nu poate substitui, prin hotărâre judecătorească, autoritatea competentă străină în procedura administrativă de stabilire a beneficiarului unei alocații sociale acordate în temeiul legislației altui stat.

În aceste condiții, instanța de judecată constată că pretenția privind restituirea sumelor alocațiilor acordate de statul România, precum și solicitarea privind substituirea beneficiarului acestor alocații, nu sunt probate corespunzător și prin urmare, acest capăt de cerere urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 96 alin. (1) și (11) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional

părții admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Conform art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Așa fiind, instanța de judecată atestă că, reclamanta la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat în sumă de 200 de lei (f.d. 6) și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f.d. 5), pentru expedierea notificării în adresa pîrîtului în vederea soluționării pe cale amiabilă a litigiului reclamanta a achitat 18,50 de lei (f.d. 11), iar pentru interpelarea adresată I.P. „Agenției Servicii Publice", reclamata a achitat suma de 60 lei (f.d. 22-23), totodată ultima este scutită prin lege de a achita taxa de stat pentru pretențiile de încasare a pensiilor de întreținere.

Astfel, instanța de judecată consideră necesar de admis pretenția reclamantei și de a încasa de la pârât cheltuielile de judecată sub formă de plata taxei de stat și taxa de timbru, precum și cheltuielile cu titlu de plata a interpelării ASP și trimiterile poștale, enunțate supra.

Potrivit art. 85 alin. (1) Scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute de pct. 1.1.2. din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, unde se menționează că, se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind încasarea pensiei de întreținere, respectiv reclamanta Roibu Veronica se scutește de la plata taxei de stat.

Subsecvent, se va încasa taxa de stat pentru pretențiile de încasarea pensiei de întreținere, de la pârât în beneficiul statului, în cuantum de 1249,96 de lei, de care reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii.

Cu privire la cheltuielile de judecată privind asistența juridică, instanța de judecată de asemenea o consideră întemeiată și o va admite integral, din următoarele considerente.

Conform art. 63 alin. 5 al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor; copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul). Deasemenea, pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de:

complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, şi alţi factori la discreţia instanţei.

Instanța a constatat că reclamanta a fost reprezentat în instanţă de către avocatul Matei Veaceslav, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 1830924 din 26.08.2025 (f.d.1),

Instanța de judecată a constatat că, potrivit bonului de plată seria/nr. DAA 49288696 din 12 septembrie 2025, se atestă achitarea serviciilor juridice de către reclamantă în mărime de 6000 de lei (f.d. 21).

Totodată, potrivit bonului de plată seria/nr. DAA 49288678 din 30 martie 2026, se atestă achitarea serviciilor juridice de către reclamantă în mărime de 2000 de lei (f.d. 86).

Astfel, reieșind din faptul că în cadrul prezentei acțiuni, reclamantul fost reprezentat de către avocat, acesta prezentându-se în ședințele judiciare, ținând cont de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța consideră necesare, rezonabile și realmente angajate cheltuielile de asistență juridică pe marginea prezentei cereri de chemare în judecată în cuantum de 8000 de lei. Având în vedere durata în timp a examinării cauzei, volumul asistenței juridice acordat, numărul de ședințe la care a participat avocatul, complexitatea cauzei reieșind din suma solicitată, se conchide că suma cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 8000 de lei este una rezonabilă.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantei își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Se admite parțial acțiunea.

Se stabilește domiciliul copilului minor, *****, născută *****, împreună cu mama, Roibu Veronica.

Se încasează de la Cebotari Vasile, IDNP – ***** în beneficiul lui Roibu Veronica, IDNP – *****, pensia de întreținere pentru copilul minor, *****, născută *****, în sumă bănească fixă, în mărime de 2500 (două mii cinci sute) de lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – 25 septembrie 2025 (data de pe plicul poștal) și până la atingerea majoratului de către copil.

Hotărârea judecătorească în partea încasării pensiei de întreținere se execută imediat, la expirarea termenului de 15 zile, din data pronunțării.

Se încasează de la Cebotari Vasile, IDNP – *****în beneficiul lui Roibu Veronica, IDNP – *****, cheltuielile de judecată compuse din: cheltuieli pentru

asistență juridică în sumă de 8000 (opt mii) de lei, plata pentru taxa de stat în sumă de 200 (două sute) de lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei, precum și suma de 78,50 de lei cu titlu de plată a interpelării ASP și trimiterile poștale.

În rest acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la Cebotari Vasile, IDNP – ***** în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1249,96 (una mie două sute patruzeci și nouă, 96) de lei, de care reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Alexandru Ciorba

copia corespunde originalului Alexandru Ciorba